

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз ОК 33/2019
17.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, адвоката Александра Трифуновића, ББ, адвоката Саве Бабића, ВВ, адвоката Драгана Смиљанића, ГГ, адвоката Мирослава Тодоровића, ДД, адвоката Душана Машића, ЂЂ, адвоката Владимира Хоровица и адвоката Биљане Деснице-Петровић и ЕЕ, адвоката Јелене Вујановић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 бр. 81/2015 од 08.03.2017. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 ПО1 бр. 9/18 до 23.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, као основани, па се, у односу на ове окривљене, а у смислу одредбе члана 489. став 2. ЗКП, и у односу на окривљене ВВ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК и окривљеног сведока сарадника ЛЛ, **УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 ПО1 бр. 9/18 од 23.11.2018. године у осуђујућем делу, и то у делу којим је у погледу правне квалификације преиначена пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 бр. 81/15 од 08.03.2017. године као и у делу којим је потврђен осуђујући део те пресуде и предмет у том делу **ВРАЋА** Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

УТВРЂУЈЕ СЕ да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 ПО1 9/18 од 23.11.2018. године у делу у којем је потврђен ослобађајући део пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 бр. 81/15 од 08.03.2017. године у односу на окривљеног ЈЈ, повређен закон - члан 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 бр. 81/2015 од 08.03.2017. године у делу под А/став I окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и четири месеца, док су окривљени - сведок сарадник ЈЛ, окривљени ББ, окривљени ДД, окривљени ЗЗ, окривљени КК и окривљени ЕЕ оглашени кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ за које су им утврђене казне затвора и то: окривљеном ББ у трајању од 10 месеци, окривљеном ЗЗ у трајању од седам месеци, окривљеном ДД у трајању од осам месеци, окривљеном КК у трајању од шест месеци, окривљеном ЕЕ у трајању од шест месеци и окривљеном - сведоку сараднику ЈЛ у трајању од два месеца.

У делу под А/став II, III, IV, V и VI исте пресуде окривљени АА, окривљени - сведок сарадник ЈЛ, окривљени ББ, окривљени ЈЈ, окривљени ВВ и окривљени ЂЂ оглашени су кривим да су извршили по једно продужено кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. став 1, 4. и 5. КЗ, окривљени ДД и окривљени ЗЗ да су извршили по једно продужено кривично дело превара у покушају и саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. и 33. и 61. став 1, 4. и 5. КЗ, окривљени ЖЖ да је извршио једно продужено кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. став 1. и 5. КЗ, окривљена ГГ да је извршила једно кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 33. КЗ и окривљени КК и окривљени ЕЕ по једно кривично дело превара у покушају и саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 30. и 33. КЗ за које су им утврђене казне затвора и новчане казне и то:

- окривљеном АА казна затвора у трајању од три године и шест месеци и новчана казна у износу од 500.000,00 динара,
- окривљеном ББ казна затвора у трајању од две године и осам месеци и новчана казна у износу од 300.000,00 динара,
- окривљеном ВВ казна затвора у трајању од две године и четири месеца и новчана казна у износу од 300.000,00 динара,
- окривљеном ЖЖ казна затвора у трајању од једне године и два месеца и новчана казна у износу од 150.000,00 динара,
- окривљеном ЗЗ казна затвора у трајању од једне године и осам месеци и новчана казна у износу од 200.000,00 динара,
- окривљеној ГГ казна затвора у трајању од осам месеци и новчана казна у износу од 100.000,00 динара,
- окривљеном ДД казна затвора у трајању од две године и два месеца и новчана казна у износу од 250.000,00 динара,
- окривљеном ЈЈ казна затвора у трајању од две године и два месеца и новчана казна у износу од 200.000,00 динара,
- окривљеном ЂЂ казна затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчана казна у износу од 150.000,00 динара,
- окривљеном КК казна затвора у трајању од две године и два месеца и новчана казна у износу од 100.000,00 динара,

- окривљеном ЕЕ казна затвора у трајању од две године и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, а
- окривљеном-сведоку сараднику ЈЛ казна затвора у трајању од осам месеци и новчана казна у износу од 5.000,00 динара,

па су осуђени и то:

- окривљени АА, на јединствену казну затвора у трајању од четири године и два месеца и на новчану казну у износу од 500.000,00 динара;
- окривљени ББ, на јединствену казну затвора у трајању од три године и четири месеца и новчану казну у износу од 300.000,00 динара;
- окривљени ВВ, на казну затвора у трајању од две године и четири месеца и новчану казну у износу од 300.000,00 динара;
- окривљени ЖЖ, на казну затвора у трајању од једне године и два месеца и новчану казну у износу од 150.000,00 динара;
- окривљени ЗЗ, на јединствену казну затвора у трајању од две године и новчану казну у износу од 200.000,00 динара;
- окривљена ГГ на казну затвора у трајању од осам месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара;
- окривљени ДД, на јединствену казну затвора у трајању од две године и седам месеци и новчану казну у износу од 250.000,00 динара;
- окривљени ЈЈ, на казну затвора у трајању од две године и два месеца и новчану казну у износу од 200.000,00 динара;
- окривљени ЋЋ, на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 150.000,00 динара;
- окривљени КК, на јединствену казну затвора у трајању од две године и четири месеца и новчану казну у износу од 100.000,00 динара;
- окривљени ЕЕ, на јединствену казну затвора у трајању од две године и два месеца и новчану казну у износу од 100.000,00 динара;
- окривљени - сведок сарадник ЈЛ, на јединствену казну затвора у трајању од девет месеци и новчану казну у износу од 5.000,00 динара,

па је у смислу члана 51. КЗ одређено да су сви окривљени дужни да плате изречене новчане казне у року од три месеца од дана извршности ове пресуде, с`тим што уколико то не учине у остављеном року, новчане казне ће бити замењене казнама затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора, при чему тако одређена казна затвора не може бити дужа од шест месеци, док у случају ако окривљени плате само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора.

Наведеном пресудом у смислу одредбе члана 63. КЗ окривљенима је у изречене казне затвора урачунато време проведено у притвору као и свако друго лишење слободе у вези са кривичним делом и то: окривљеном АА од 29.10.2010. године до 04.07.2012. године, окривљеном ББ од 29.10.2010. године до 27.03.2012. године, окривљеном ВВ од 29.10.2010. године до 24.02.2011. године, окривљеном ЖЖ од 29.10.2010. године до 29.06.2011. године, окривљеном ЗЗ од 29.10.2010. године до 29.06.2011. године, окривљеној ГГ од 29.10.2010. године до 16.12.2010. године, окривљеном ДД од 29.10.2010. године до 29.06.2011. године, окривљеном ЈЈ од 28.12.2012. године до 22.05.2013. године, окривљеном ЋЋ од 29.10.2010. године до 29.06.2011. године, окривљеном КК од 29.10.2010. године до

29.06.2011. године, окривљеном ЕЕ од 30.10.2010. године до 24.02.2011. године, а окривљеном - сведоку сараднику ЛЛ од 29.10.2010. године до 09.09.2011. године.

Истом пресудом на основу одредбе члана 258. ЗКП оштећена привредна друштва су упућена на праницу ради остваривања свог имовинскоправног захтева.

Наведеном пресудом на основу члана 261. и члана 264. ЗКП окривљени су обавезани да суду на име трошкова кривичног поступка плате износе и то:

- окривљени АА износ од 40.000,00 динара,
- окривљени ББ износ од 290.000,00 динара,
- окривљени ВВ износ од 400.000,00 динара,
- окривљени ЖЖ износ од 350.000,00 динара,
- окривљени ЗЗ износ од 125.000,00 динара,
- окривљена ГГ износ од 25.000,00 динара,
- окривљени ДД у износу од 40.000,00 динара,
- окривљени ЈЈ у износу од 350.000,00 динара,
- окривљени ЂЂ износ од 85.000,00 динара,
- окривљени КК износ од 600.000,00 динара,
- окривљени ЕЕ износ од 20.000,00 динара,
- окривљени сведок сарадник ЛЛ износ од 240.000,00 динара,

као и да окривљени АА суду на име паушала плати износ од 300.000,00 динара, а сви остали окривљени, укључујући и окривеног-сведока сарадника ЛЛ износ од по 50.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Истом пресудом у делу под Б/, на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП окривљени ЈЈ је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 ПО1 бр. 9/18 до 23.11.2018. године, усвајањем жалби браниоца окривљеног КК, адвоката Бранка Симића и браниоца окривљеног ЕЕ адвоката Јелене Коматине, у погледу правне квалификације радњи окривљених КК и ЕЕ преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 број 81/15 од 08.03.2017. године, тако што је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, радње окривљених КК и ЕЕ описане у ставу IV изреке првостепене пресуде, за које су оглашени кривим првостепеном пресудом, правно квалификовао као кривично дело превара у покушају и саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ, за која кривична дела им је утврдио казне затвора и то окривљеном КК у трајању од две године и два месеца и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а окривљеном ЕЕ казну затвора у трајању од две године и новчану казну од 100.000,00 динара, па узимајући као правилно утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци због извршења кривичног дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ за које су првостепеном пресудом оглашени кривим осудио окривљеног КК на јединствену казну затвора у трајању од две године и четири месеца у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору од 29.10.2010. године до 29.06.2011. године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а окривљеног ЕЕ на јединствену казну затвора у трајању од две године и два месеца у коју казну му се

урачунава време које је провео у притвору од 30.10.2010. године до 24.02.2011. године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, с`тим што су окривљени обавезани да новчане казне плате у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учине у остављеном року новчана казна ће бити замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих, а неплаћених 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дан казне затвора,

док су у преосталом делу жалбе бранилаца окривљених КК, ЕЕ, у целости жалба Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљених АА, ББ и ББ лично, ВВ, ЖЖ, ГГ и окривљене ГГ лично, ЗЗ и ЗЗ лично, ДД, ЈЈ, ЋЋ и окривљеног ЋЋ лично, као и жалбе окривљених КК и ЕЕ, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА адвокат Александар Трифуновић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање а да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи односно прекине даље издржавање затворске казне окривљеном,

- бранилац окривљеног ББ адвокат Саво Бабић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а из садржине захтева произилази да је исти поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и окривљеног услед недостатка доказа ослободи за кривична дела из пресуде,

- бранилац окривљеног ВВ адвокат Драган Смиљанић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и 441. став 4. ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, односно изрекне блажу казну са мање одмереном новчаном казном и трошковима поступка где ће узети у обзир и материјалне прилике окривљеног а да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине, а да окривљени и његов бранилац буду позвани на седницу већа,

- бранилац окривљене ГГ адвокат Мирослав Тодоровић због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе за кривично дело за које је оглашена кривом применом члана 423. тачка 1) ЗКП или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку,

- бранилац окривљеног ДД адвокат Душан Машић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде

преиначи на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, да на основу члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца и окривљеног о седници већа, као и да у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде,

- браниоци окривљеног ЋЋ адвокат Владимир Хоровиц и адвокат Биљана Десница-Петровић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе, да на основу члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоце и окривљеног о седници већа ради присуства истој, а да се у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде,

- бранилац окривљеног ЕЕ адвокат Јелена Вујановић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП а из захтева произилази да је исти поднет и због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање са наредбом да у поновном поступку одлучује ново веће или да их преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривична дела која су му стављена на терет.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ, ДД, ЋЋ и ЕЕ су основани.

Основано се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ, ДД, ЋЋ и ЕЕ другостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП наводима да је у доношењу те пресуде учествовала судија Милена Рашић која је у истом кривичном поступку као председник већа доносила одлуке које се тичу притвора, односно као члан већа учествовала у доношењу решења којим је притвор према окривљенима продужаван.

Из списка предмета произилази да је пресуду Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 ПО1 9/18 од 23.11.2018. године донело веће састављено од судија Зорана Савића, председника већа, Вучка Мирчића, Милене Рашић, Мирјане Поповић и Бојане Пауновић, као чланова већа.

Из списка предмета произилази да је решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење Ки-ПО1 бр. 321/10-Кв-ПО1 бр. 1483/10 од 26.11.2010. године којим је против окривљених АА, ЉЉ, ЈЛ, ББ, ВВ, ЖЖ, ЗЗ, ГГ, ММ, ДД, ЂЂ, КК и ЕЕ продужен притвор за највише два месеца, донето у већу састављеном од судије Снежане Ивановић, као председника већа и судија Милене Рашић и Душана Војновића, као чланова већа.

Из списка предмета произилази да је веће у саставу судија Милене Рашић као председник већа и судије Гордана Којић и Синиша Петровић као чланови већа, донело решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 бр. 3/11 - Кв-ПО1 38/11 од 28.01.2011. године којим је против свих окривљених (осим према окривљеној ГГ) који су обухваћени решењем Ки-По1 бр. 321/10-Кв По1 број 1483/10 од 26.11.2010. године, продужен притвор и одређено да исти може трајати најдуже 30 дана.

Из списка предмета произилази да је решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1-бр. 3/11 од 29.06.2011. године којим је окривљенима ЖЖ, ЗЗ, ДД, ЂЂ и КК укинут притвор, донето у већу састављеном од судије Милене Рашић као председника већа и судија Биљане Синановић и Снежане Јовановић чланова већа.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода је гарантовано да свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона.

Одредбом члана 32. став 1. Устава РС утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 37. став 1. ЗКП прописано је да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету уколико је у том предмету у одређеном односу са окривљеним или када је имао одређене процесне улоге у том истом предмету - односно када нису испуњене формалне претпоставке непристрасности судија, док је ставом 2. истог члана прописана могућност изузећа уколико постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност. Дакле, утанова изузећа у кривичном поступку уведена је у циљу обезбеђења претпоставки непристрасности судије.

Приликом доношења одлуке о притвору, као најстрожије мере обезбеђења присуства окривљеног за несметано вођење кривичног поступка, пре оцене постојања законском прописаних разлога за одређивање или укидање те мере, судија мора имати убеђење највишег степена да постоји основна сумња да је окривљени извршио кривично дело, које се заснива на детаљном упознавању са свим околностима, чињеницама и доказима који се тичу како самог окривљеног тако и кривичног дела које му је стављено на терет, као и створеном општем утиску о предмету, а што неминовно доводи до стварања предубеђења судије у том кривичном поступку.

По налажењу Врховног касационог суда судија који је у одређеном кривичном поступку доносио одлуке о притвору има формирано предубеђење како у односу на кривично дело, тако и у односу на окривљеног, које је таквог квалитета и значаја да је учешће тог судије у доношењу мериторне одлуке у том истом предмету свакако детерминисано претходним одлучивањем о притвору према окривљеном.

Иако је судија по закону и у складу са својом функцијом дужан да одржи поверење у своју независност и непристрасност, детерминисаност судије који је у одређеном кривичном поступку одлучивао о притвору против окривљеног а нарочито ако је одлучивао више пута, таквог је степена, да представља околност која нарушава претпоставку непристрасности судије, због чега се тај судија, иако та процесна улога није изричито прописана чланом 37. став 1. ЗКП који обухвата разлоге за обавезно изузеће, треба изузети од судијске дужности приликом доношења мериторне одлуке у истом кривичном поступку.

Из наведених разлога, по налажењу Врховног касационог суда, а имајући у виду члан 6. став 1. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и став изражен у одлуци Уставног суда Србије Уж 4461/10 од 30.01.2014. године, а с тим у вези и став Врховног касационог суда изражен у одлуци КззРз 2/2014 од 19.06.2014. године, судију Милану Рашић је требало изузети приликом доношења другостепене пресуде, због њене процесне улоге у првостепенем поступку - учествовања у доношењу више одлука о притвору против окривљених - па како то није учињено, другостепенем пресудом учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП како се то основано захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, указује.

Због учињене битне повреде одредаба кривичног поступка Врховни касациони суд је укинуо другостепену пресуду у осуђујућем делу уважавањем захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, а у смислу одредбе члана 489. став 2. ЗКП и у односу на окривљене ВВ, ЖЖ, ЗЗ, ГГ, ЈЈ, КК и окривљеног сведока сарадника ЛЛ и предмет вратио Апелационом суду у Београду на поновни поступак и одлучивање, да би у складу са примедбом изнетом у овој пресуди донео правилну, јасну и на закону засновану одлуку.

Истовремено Врховни касациони суд је у смислу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП утврдио да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 ПО1 9/18 од 23.11.2018. године и то у делу којим је потврђен ослобађајући део пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 бр. 81/15 од 08.03.2017. године у односу на окривљеног ЈЈ учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, не дирајући у правноснажност тог дела пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 492. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић